

[Tinning]

osv. Det er jo noget, der rammer børnefamilierne specielt hårdt.

Derfor synes jeg simpelt hen, at det er arrogant bare at sige, at når vi har et lavt fødselstal, og når vi kan finde en eller anden befolkningsprognose fra Danmarks Statistik, som siger, at det vil blive ved med at ligge lavt, må vi skære ned på seminariekapaciteten. Det ville være ulige mere interessant, om regeringen sagde: det må vi da gøre noget ved, og kom med nogle bud på at gøre noget ved det. Al den anden snak om sammenhængende, overordnet, gennemgribende, detaljeret planlægning, man nu har siddet og lavet, bliver ved snak, hvis man bare starter med at acceptere, at børnefamilierne dels skal have det så dårligt, som de har det, dels oven i købet have det endnu værre, og så samtidig undrer sig lidt over, at fødselstallet forbliver lavt.

Den faldende efterspørgsel efter lærere hænger selvfølgelig sammen med, om man vil bevare folkeskolen, som den er, eller man vil lave forskellige former for forbedringer. Så vidt jeg kan forstå, bygger undervisningsministerens fremskrivning eller prognose om efterspørgslen efter folkeskolelærere på det synspunkt, at der frem til og med år 2001 ikke skal ske nogen standardforbedringer i folkeskolen. Det kan man da kalde et synspunkt, bevares, det er en prisværdigt klar politik for de næste 19 år. Forhåbentlig har vi ikke den samme undervisningsminister, som vi har i dag, i 19 år.

Det kunne dog også være, at man kunne gøre noget ved arbejdstiden i almindelighed – og det kommer man til, uanset om undervisningsministeren nu vil erkende det eller ej – og at det ville være klogt, hvis man forrykkede forholdet mellem katedertimetallet og den samlede arbejdstid for lærerne. Enhver ved jo, sådan som samfundet udvikler sig i dag, at de sociale problemer i folkeskolen blandt eleverne bliver større og større, bl.a. fordi man presser så voldsomt på de familier, børnene kommer fra.

Endelig kunne man gøre noget ved overarbejdet, man kunne diskutere betalt frihed til uddannelse osv., men det vil undervisningsministeren ikke, fordi, som det så klart hedder i bemærkningerne, der kan slet ikke være tale om, at vi skal have standardforbedringer.

Det egentlige argument, undervisningsministeren kommer med i dag, er dette med den almindelige økonomiske situation. Undervisningsministeren bevæger sig rundt i den samme tankegang som den, socialministeren jonglerer med: der er nogle områder, hvor man kan foretage nogle store besparelser, og lad os så se at komme i gang for at demonstrere regeringens handlekraft.

Hvad er konsekvenserne af det, man her forestiller sig at gøre, nemlig at lukke ned for de 5 seminarier og oveni – som det ret mærkværdigt hedder i bemærkningerne – optage forhandlinger med Det Nødvendige Seminarium om at stoppe for optagelsen fra det næste skoleår? Jeg ved ikke, om man forestiller sig andet, end at man sætter sig ned og siger: go'davs, vi ville godt snakke sammen, og vi havde egentlig tænkt, at I ikke skulle optage nogen næste år. Hvis de så måske lidt overraskende siger: det havde vi da egentlig tænkt os at vi godt ville, bliver den næste replik i forhandlingerne: det kan I altså bare ikke komme til, og tak for forhandlingen.

Konsekvenserne af alle de ting er for det første, at der bliver nogen arbejdsløshed blandt dem, der tidligere har været lærere på seminarierne, og for det andet, at det er svært at se, hvad de, der ikke kommer ind på seminarierne, skal tage sig til. Man kan ikke se det i bemærkningerne, for der står noget løstagtigt om, at man kan da udbygge hist og pist, men der står ikke noget som helst præcist. Disse to ting alene betyder forøgede sociale problemer og forøgede sociale udgifter.

Endvidere bliver læreruddannelsen forringet, og man skal nu til at jage med folk, fordi de godt kan flytte sig lidt væk fra København og ud i landet, som jeg så undervisningsministeren citeret for i et af dagbladene: når man nu så lang tid har taget fra Haslev til København for at få en uddannelse, var det da fuldstændig absurd, at man ikke kunne tage fra København til Haslev. Altså: når nu forholdene har været så dårlige, er det da helt mærkeligt, at de ikke skal blive ved med at være lige så dårlige, bare med omvendt fortegn. Det er aldeles ubrugeligt som argumentation. Som fru Dorte Bennedsen var inde på, er det faktisk sådan, at de folk, som i Storkøbenhavnsområdet og i andre storbyområder godt vil ind på seminarierne, men ikke kan få plads, har sociale rela-